

ene Side ikke være Tvivl om, at ogsaa den der omtalte svigagtige Fallit i egentligste Forstand omfattes af den almindelige Begrebsbetegnelse i Udkastets § 256, og der findes paa den anden Side ikke at være tilstrækkelig Grund til for samme at foreskrive en særlig kvalificeret Straf, da den almindelige Straffebestemmelse i § 256, hvorefter Straffen, som bemærket, kan stige til 6 Mars Strafarbejde, aabner Udgang til tilstrækkeligt at ramme det ommeldte Forhold. I Udkastets § 257 er det derimod, med Hensyn til, at det Uvovlige i det der omhandlede retsfridige Forhold, under de forskjellige Former, under hvilke samme kan fremtræde, formeentlig staaer mindre klart for den almindelige Retsbevidsthed, fundet hensigtsmæssigt at bibeholde de derhenhørende i Fd. 1840 § 55 nævnte Exempler og dertil endog at føie Angivelsen af endnu en Maade, hvorpaa det paagjældende bebragerisse Forhold kan finde, og vistnok ikke sjældent finder, Sted. Med Hensyn til Straffebestemmelserne i Udkastets §§ 256 og 257 skal man isøvrigt, efter det i den Henseende tidligere Anførte, kun bemærke, at medens Straffen for de egentlige, med egenlytlig Hensigt foretagne, Bebragerier, der omtales i § 256, neppe tør sættes ringere end til Fængsel paa Vand og Brød ikke under 2 Gange 5 Dage for de mindre og Strafarbejde for de grovere Tilfælde, har man meent, at der i de i § 257 ommeldte Tilfælde ikke blot bør aabnes Udgang til en lempelig Straf (simpelt Fængsel ikke under 1 Maaned) under særdeles formildende Omstændigheder, men at det fremdeles isølge Forbrydelsens Beskaffenhed turde være tilstrækkeligt, at Straffen kan stige til den højeste Grad af Fængsel paa Vand og Brød, nemlig 6 Gange 5 Dage.

Ligesom i Fd. 1840 § 56 omhandles i Udkastets § 258 to væsentlig forskjellige Tilfælde af mangelfuld Bogføring fra saadanne Falliters Side, der ere pligtige til at føre Handelsbøger — til hvilke Personer man overhovedet har troet at burde indskrænke Bestemmelsen —, det ene, hvor Handelsbøgerne ere forvanskede (forfalskede eller gjorte ubrugelige), bortskaffede eller tilintetgjorte, urigtigt førte eller i svigagtig Hensigt slet ikke eller kun usfuldstændigt førte, det andet, hvor Manglerne

ere begrundede i grov Uorden. Straffen for den sitstævnte Forseelse, hvorved det altsaa forudsættes, at der ikke er Svig men kun grov culpa tilstede, har man troet, i Righed med Fd. 1840 § 56 sidste Led, passende at kunne sætte til simpelt Fængsel indtil 6 Maaned. I det første Tilfælde derimod, hvor en uretlig Hensigt er tilstede, maa det ansees at være i sin Orden, at Straffen, ligesom ved det almindelige Bebrageri, bestemmes til Fængsel paa Vand og Brød eller nogen Lids Strafarbejde. Med Hensyn til, at det dog ikke er givet, at et Bebrageri har fundet Sted — i hvilket Tilfælde selvsølgelig Udkastets § 256, eller maaskee § 257, tillige vil komme til Anvendelse —, hvorimod Forholdet i sit Væsen nærmest maa betragtes som en Forberedelse til eventuel svigagtig Fallit eller af Midler til at skjule en saadan, turde det imidlertid være rigtigst, at indskrænke Straffens Maximum til Forbedringshuusarbejde i 2 Mar, og derhos at aabne Udgang til Anvendelsen af en ringere Straf end den laveste Grad af den almindelige Bebrageristraf ved ikke at sætte noget Minimum for Vand og Brøds Straffen. — Med Hensyn til Udkastets § 259, der i det Væsentlige svarer til den første Deel af Fd. 1840 § 57, naar undtages, at Kommissionen har troet, at der isølge Beskaffenheden af det omhandlede Forhold som et blot fuldst turde være føie til at gjøre Sagens Forsøgning afhængig af en Begjæring besangaende af Nogen af Boets Creditorer, skal man gjøre den Bemærkning, at uagtet en saadan Bestemmelse neppe vil faae synnerlig practisk Anvendelse, har man dog fundet det betænkeligt at udelade den, da det vel kan have sin Betydning for Creditorerne, at der i Straffeloven findes en Straffebestemmelse for det Forhold, som her haves for Die, ligesom en tilsvarende Bestemmelse ogsaa findes i de fleste fremmede Straffelove. Det har isøvrigt her, i Anledning af Bestemmelsen i det 2det Led af Fd. 1840 § 57, saavel som ved flere andre Steder i Udkastet, været under Overveelse, hvorvidt Fortællelse af Næringsret ikke efter Omstændighederne maatte være en passende Straf; man er imidlertid i denne Henseende kommen til det Resultat, at Indførelsen af den nævnte Straf, udenfor den i Lov om Haandværks og